

Et andet Mindretal (N. Andersen, Brødsgaard, la Cour, Danneffjold-Samsøe, Ellinger, Estrup, P. G. C. Jensen, Johnsen, Koch og M. Sørensen) har i Møderne fastholdt Landstingets Tilbud om at ophæve samtlige Ejendoms-skatter til Staten (ca. 10,700,000 Kr.) og i deres Sted at udskrive dels 1,2 pro mille paa Ejendoms-skuld (ca. 5 Mill. Kr.) dels ca. 5 Mill. Kr. paa Indkomst og Formue, samt derhos at fordele 1½ Mill. Kr. til Kommunerne, og Mindretallet udtalte jaavel ved Forhandlingernes Begyndelse som i Underudvalget, at det ansaa det for nødvendigt, først at faa dette Hovedpunkt afgjort, idet man formentlig derefter uden synderlig Vanskelighed vilde blive enig om de andre Punkter paa Stattelovene.

Mindretallet har endvidere fremhævet, at det ikke var ubeløst, at Ejendoms-skulden kunde blive mindre end 1,2 pro mille, maaste kun 1 pro mille eller endnu mindre, nemlig dersom det ved Burderingerne viste sig, at Ejendommene her i Landet i deres Helhed havde større Værdi end forudsat.

I Henhold hertil stillede Mindretallet til Overvejelse Vndringsforslag, saalydende:

Ophævelseslovens § 3, 1ste og 2det Punktum, affattes saaledes:

„Naar samtlige Burderinger ere fuldførte, og de i § 10, 5te Stykke, ommeldte Afskrifter af de derover affattede Fortegnelser indsendte til Finansministeren udregnes den samlede Burderingssum af Ejendommene i hele Landet undtagen Bornholm. Af hvert Tusind Kroner af Burderingssummen udredes der derefter under Navn af Ejendoms-skuld en saa stor Skat til Staten, at der i alt kan regnes at ville indkomme 5 Millioner Kroner aarlig. Ved kongelig Anordning fastsættes Promilletallet saaledes, at hvad der overstiger fulde Tiendebedele pro mille afrundes til den nærmest højere Tiendebel, dersom Beløbet udgør 5 Hundredebedele eller derover, og i modsat Fald til den nærmest lavere Tiendebel.

Med det saaledes fastsatte Promillebeløb svares Ejendoms-skulden til Staten, indtil anderledes ved Lov bestemmes.

For Bornholms Bedkommende svares Ejendoms-skulden dog kun med to Trediedele af den for det øvrige Land fastsatte Promille.“

For at imødekomme de fra anden Side udtalte Ønsker om, at der ved Skatten paa Ejendoms-skuld skal indføres yderligere Lem-pelser for de smaa Ejendomme end af Landstinget vedtaget, har N. Andersen og P. G. C. Jensen tillige stillet følgende Vndringsforslag:

Til Ophævelseslovens § 6.  
Litra c. og d. udgaa.

Efter Litra f. tilføjes et nyt Stykke, saalydende:

„For Selvejerhuse med eller uden Jord-tilliggende, hvis Burdering til Ejendoms-skuld ikke overstiger 12,000 Kr., fradrages som skattefri i de første 4,000 Kr. af Værdien 40 pCt., i de næste 4,000 Kr. 20 pCt. og i de følgende 4,000 Kr. 10 pCt.

Saafernt saadanne Huses Værdi ikke overstiger 1,500 Kr., ere de fritagne for Ejendoms-skuld til Staten.“

Ordføreren for Landstingets Højre har endelig meddelt, at det var en Misforstaaelse at antage, at den i Lovforslaget om Ophævelse af de gamle Skatter optagne Regel om Burdering af Landejendomme til Ejendoms-skuld skulde medføre, at man vilde lade den faste Ejendom vurde for sig og Besætning og Inventarium for sig, og derefter sammenlægge disse Summer, hvad Teksten nok som viser, at man ikke tilsigter, samt at man overhovedet var rede til at forhandle om Burderingsreglerne ligesom om alle andre Detailler, naar man var bleven enig om, hvor meget der skal paalignes.

I alle de følgende Møder fastholdt Mindretallet sit ovennævnte Standpunkt, idet det særligt betonedede, at man ikke vilde gaa med til at ligne mere end 5 Millioner Kroner paa Formue og Indkomst, hvilket Beløb netop er det, der er tilstgivet ved de Afstemninger, som haade Folketing og Landsting i de siden 1896—97 forløbne Rigsdagssamlinger Gang efter Gang have foretaget om den paagældende Lov.